

(Αἰτωλ.) 2) Εἶδος ἀπιδέας τῆς ὁποίας ὁ καρπὸς ὠριμάζει κατ' Αὐγουστον Πελοπν. (Ἀρκαδ.) Συνών. αὐγουσταπιδεά, αὐγουσταχλαδεά.

αὐγουστιανός ἐπίθ. Ἰων. (Κρήν.) κ.ά. αὐγουστιανός Κρήτ. Σύμ. Τήν. αὐγουστιανός Νάξ. (Κορων. Μέλαν.) Σύμ. αὐγουστιανός Νάξ. (Κορων.) αὐγουστιανός Πόντ. (᾽Οφ.) αὐγουστιανός Κρήτ. (Σέλιν.)

Ἐκ τοῦ οὗς. *Αὐγουστος* καὶ τῆς καταλ. -*ιανός*.

1) Ἐπὶ καρπῶν καὶ λαχάνων. ὁ κατ' Αὐγουστον ὠριμάζων ἢ ἀκμάζων ἔνθ' ἂν. : *Αὐγουσιανὸ σταφύλια - χορταρικά* κττ. Σέλιν. *Αὐγουσιανὸ ἀπιδι* Μέλαν. Σύμ. *Αὐγουσιανὸ ἀπιδ' - κοιτὸμπελο* ᾽Οφ. β) Οὐδ. οὗς., εἶδος σταφυλῆς ἐρυθρᾶς ὠριμαζούσης κατ' Αὐγουστον Νάξ. (Κορων. Μέλαν.) Πβ. *αὐγουστειλλίδι*. 2) Ἐκεῖνος τοῦ ὁποίου ὁ καρπὸς ὠριμάζει κατ' Αὐγουστον, ἐπὶ δένδρου Ἰων. (Κρήν.) κ.ά. : *Αὐγουστιανὴ ἀπιδεά* Κρήν. 3) Ὁ ἀνήκων εἰς τὸν Αὐγουστον Τήν. : *Αὐγουσιανὸ φεγγάρι*. 4) Ὁ γεννηθεὶς κατ' Αὐγουστον Κρήτ. (Σέλιν.)

Πβ. *αὐγουστιάτης*, *αὐγουστιάτικος*, *αὐγουστινός*.

αὐγουστιάσματα τά, Λεξ. Πρω. Δημητρ. *αὐγουστάσματα* Πόντ. (Τραπ.)

Ἐκ τοῦ ρ. **αὐγουστιάζω*.

1) Αἱ πρῶται ἑξ ἡμέραι τοῦ Αὐγούστου καθ' ἃς οὔτε λούονται οἱ ἄνθρωποι εἰς τὴν θάλασσαν οὔτε λευκαίνουν παννιά, διότι ἄλλως οἱ μὲν ἄνθρωποι νοσοῦν, τὰ δὲ ὑφάσματα φθείρονται ταχέως Πόντ. (Τραπ.) Συνών. *δριμεις*. 2) Συνεκδ. ἡ νόσος αὐτὴ τὴν ὁποίαν πάσχουν οἱ λουσθέντες ἢ ἡ φθορὰ τῶν λευκανθέντων κατὰ παράβασιν τοῦ κρατοῦντος ἐθίμου. 3) Τὰ ἐκ τῆς ἡλιακῆς ἐπιδράσεως ἐξανθήματα τοῦ δέρματος τῶν λουομένων ἐν θαλάσῃ κατὰ τὰς πρώτας ἑξ ἡμέρας τοῦ Αὐγούστου Λεξ. Δημητρ. 4) Νόσοι καταλαμβάνουσαι τοὺς λουομένους κατὰ τὰ *μερομήνια* Λεξ. Πρω.

αὐγουστιάτης ὁ, Ζάκ. *αὐγουσιάτης* Εὐβ. (Κονίστρ.) Ζάκ. Κύθηρ. Πελοπν. (Μεσσ.) κ.ά. *ἀγ'σιματ'ς* Θάσ.

Ἐκ τοῦ οὗς. *Αὐγουστος* καὶ τῆς καταλ. -*ιάτης*.

1) Εἶδος σταφυλῆς ἢ ὁποία ὠριμάζει κατ' Αὐγουστον μῆνα καὶ ποικίλλει ἐκασταχοῦ κατὰ τὸ χρῶμα Εὐβ. (Κονίστρ.) Ζάκ. Πελοπν. (Μεσσ.) κ.ά. Πβ. *αὐγουστειλλίδι*. 2) Τὸ φυτὸν ἄγρωστις Κύθηρ. Συνών. *ἀγριάδα* (Ι) 5. 3) Ὁ νεαρὸς ὀκτάπους ἐμφανιζόμενος τὸν Αὐγουστον Θάσ. : *Ἀρχίσαν νὰ βγαίν'ν οἱ ἀγ'σιμάτις*.

Πβ. *αὐγουστιανός*, *αὐγουστιάτικος*, *αὐγουστινός*.

αὐγουστιάτικος ἐπίθ. κοιν. *αὐγουσιάτ'κους* βόρ. ιδιῶμ. *αὐγουσιάτικος* Θήρ. *αὐγουσιάτικος* Ἀμοργ. Εὐβ. (Κονίστρ.) Κέως Λευκ. Μέγαρ. Πελοπν. (Κορινθ.) Στερελλ. (Ἀράχ.) Χίος κ.ά. *αὐγουσιάτ'κους* Θράκ. κ.ά. *αὐγουσιάτικος* Κρήτ. κ.ά. *αὐγουσιάτικος* Ἄνδρ. Κάρπ. Κίμωλ. Λευκ. Σίφν. κ.ά. *αὐγουσιάτ'κος* Πάρ. (Λεῦκ.) *αὐγουσιάτ'κους* Εὐβ. (Στρόπον.) Στερελλ. (Αἰτωλ.) κ.ά. *αὐγουσιάτικος* Παξ. *αὐγουσιάτικος* Μεγίστ.

Ἐκ τοῦ οὗς. *Αὐγουστος* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -*ιάτικος* ἢ ἐκ τοῦ οὗς. *αὐγουστιάτης* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -*ικος*.

Α) Ἐπιθετικ. 1) Ὁ τοῦ Αὐγούστου, ὁ κατ' Αὐγουστον λαμβάνων ὑπαρξιν κοιν. : *Αὐγουσιάτικος ἥλιος*. *Αὐγουσιάτικη βραδεία-βροχή* κττ. *Αὐγουσιάτικο φεγγάρι*. *Αὐγουσιάτικο γαττί*. *Αὐγουσιάτικες κόττες - πουλλακίδες* κττ. *Αὐγουσιάτικο ὄργωμα* κοιν. || Γνωμ. *Μαριτιάτικο πουλλί*, *αὐ-*

γουσιάτικο ἄβγο (τὰ κατὰ Μάρτιον ἐκκολαπτόμενα ὀρνίθια τὸν προσεχῆ Αὐγουστον γεννοῦν) Πελοπν. (Κορών.) *Τ' αὐγουσιάτικο νερὸ εἶναι πανούκλα* τῶν ἐγαιῶ (αἱ κατ' Αὐγουστον βροχαὶ εἶναι καταστρεπτικαὶ διὰ τὴν καρποφορίαν τῶν ἐλαιῶν) Σίφν. 2) Ὁ κατ' Αὐγουστον παρέχων ὠρίμους καρπούς, ἐπὶ δένδρου πολλαχ. : *Αὐγουσιάτικο ἀμπέλι*. *Αὐγουσιάτικη ἀχλαδιὰ - σκῆα* κττ. 3) Ὁ κατ' Αὐγουστον ὠριμάζων πολλαχ. : *Αὐγουσιάτικες ἀχλάδες*. *Αὐγουσιάτικα ἀχλάδια - σταφύλια - σῦκα* κττ.

Β) Οὗς. 1) Ἀμυγδαλῇ κατ' Αὐγουστον παράγουσα καρπὸν Ἰων. (Κρήν.) Χίος. 2) Οὐδ., σταφύλι ὠριμάζων κατ' Αὐγουστον πολλαχ. Πβ. *αὐγουστειλλίδι*. 3) Οὐδ., ἀχλάδι ὠριμάζων κατ' Αὐγουστον Ἄνδρ. Θεσσ. (Πήλ.) Κέως Πελοπν. (Κυνουρ.) 4) Οὐδ., σῦκον ὠριμάζων κατ' Αὐγουστον Παξ. 5) Οὐδ., ἐξάνθημα γεννώμενον τὸν Αὐγουστον Μεγίστ.

Πβ. *αὐγουστιανός*, *αὐγουστιάτης*, *αὐγουστινός*.

***αὐγουστίνες** οἱ, αἰουστίνες Σύμ.

Ἐκ τοῦ οὗς. *Αὐγουστος*, παρ' ὃ καὶ *Ἀλουστος*, καὶ τῆς καταλ. -*ίνες* πληθ. τοῦ -*ίνα*.

Νύμφαι ἐξωτικάι διατρίβουσαι εἰς χειμάρρους ὀρεινοὺς, ἐπὶ δένδρων καὶ ἀλλαχοῦ, ὁραταὶ δὲ μόνον κατὰ τὴν μεσημβρίαν καὶ τὸ μεσονύκτιον τῶν τριῶν πρώτων ἡμερῶν τοῦ Αὐγούστου. Συλλαμβάνονται διὰ μαγεῶν καὶ ὑπηρετοῦν εἰς τὰς οἰκίας ἐπὶ τινα χρόνον, μεθ' ὃν ἐξαφανίζονται. Εἶναι ἐχθραὶ πρὸς τὴν πλῆσιν τῶν ἐνδυμάτων καὶ τὴν λοῦσιν (πιθανώτατα κατὰ τὰς τρεῖς ἀνωτέρω ἡμέρας τοῦ Αὐγούστου). Ταυτίζονται πρὸς τὰς ναϊάδας νύμφας τῶν ὁποίων ἡ ἐορτὴ καθίσταται τὰ ὕδατα ἱερὰ ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας καὶ ἐπιβλαβὴ εἰς τοὺς λουομένους. Πβ. Lawson Modern Greek Folklore 154 καὶ ΝΠολίτ. Παραδ. 1,391 κέξ.

αὐγουστινός ἐπίθ. ἀμάρτ. *αὐγουστινός* Κύθηρ. κ.ά.

Ἐκ τοῦ οὗς. *Αὐγουστος* καὶ τῆς καταλ. -*ινός*.

Ὁ κατ' Αὐγουστον ὠριμάζων, ἐπὶ καρπῶν. Πβ. *αὐγουστιανός*, *αὐγουστιάτης*, *αὐγουστιάτικος*.

αὐγουστογάλο τό, ἀμάρτ. *αὐγουστογάλου* Ἡπ.

Ἐκ τῶν οὗς. *Αὐγουστος* καὶ γάλα.

Τὸ κατ' Αὐγουστον ἀμελγόμενον γάλα.

αὐγουστοκάρυδο τό, Πόντ. (Τραπ.)

Ἐκ τῶν οὗς. *Αὐγουστος* καὶ καρύδι.

1) Εἶδος καρύου ὠριμάζοντος κατ' Αὐγουστον. 2) Ἡ καρυδεὰ τῆς ὁποίας οἱ καρποὶ ὠριμάζουν κατ' Αὐγουστον.

αὐγουστοκοδέσπαινα ἡ, Πόντ.

Ἐκ τῶν οὗς. *Αὐγουστος* καὶ *κοδέσπαινα*, δι' ὃ ἰδ. *οἰκοδέσποινα*.

Οἰκοδέσποινα μένουσα κατ' οἶκον καὶ μὴ ἀσχολουμένη εἰς γεωργικὰς ἐργασίας τὸν μῆνα Αὐγουστον : Παροιμ. *Αὐγουστοκοδέσπαινα καλανταρογυρεύτῃ* (γυνὴ ὀκνηρὰ μὴ ἐργαζομένη τὸν Αὐγουστον μῆνα ἀναγκάζεται νὰ ἐπαιτῇ τὸν Ἰανουάριον).

αὐγουστοκοκκύμελον τό, Πόντ. (Κερασ. κ.ά.) *αὐγουστοκοιτὸμπελο* Πόντ. (᾽Οφ.)

Ἐκ τῶν οὗς. *Αὐγουστος* καὶ *κοκκύμελον*, δι' ὃ ἰδ. *κοκκύμηλο*.

1) Τὸ κατ' Αὐγουστον ὠριμάζων κοκκύμηλον : *Ἀκόμηνο τ' αὐγουστοκοιτὸμπελα οὐτῷ ὥρ'μυνανε* (δὲν ὠρίμασαν) Πόντ. (᾽Οφ.) Συνών. *αὐγουστοπουρνελλὰ*. 2) Τὸ

